

SLOVÁ

Listy dostávam skoro výhradne od žien a skoro všetci ľudia, ktorým píšem listy, sú ženy. Keby sa človek nepozeral na televízor, celý svet videný z tohto miesta by sa zdal úplne ženský. Ženy predávajú potraviny v obchodoch, organizujú stretnutia, chodia s deťmi na nákupy, zaplňajú autobusy do Nowej Rudy a späť, strihajú si vlasy, dohovárajú si schôdzky na večer, bozkávajú sa na obidve líca, voňajú, skúšajú si deodoranty v obchodoch, podávajú tikety na pošte, roznášajú listy písané ženami, ktoré čítajú zas len ženy. Mám ešte Martu a suky. A tiež kozu. R. predstavuje výnimku: jeho prítomnosť podčiarkuje túto všadeprítomnú ženskosť. Podľa rovnakého princípu sa solí sladké kysnuté cesto a do kyslej omáčky sa pridáva trocha cukru.

Uvažovala som o slovách, ktoré sú nespravodlivé určite preto, lebo vyrastajú z nespravodlivo a zákerne rozdeleného sveta. Čo je ženský ekvivalent slova „mužnosť“? „ženskosť“? Ako pomenovať túto ženskú cnosť bez toho, aby sme škrtli jej pohlavie? Neexistuje ženský ekvivalent slova „kmeť“ alebo „chlap“. Stará žena je starinka alebo starena, akoby v starnutí žien nebola nijaká dôstojnosť, nijaký pátos, akoby stará žena nemohla byť múdra. Nanajvýš ju možno označiť za „vedmu“ a podčiarknuť, že toto slovo pochádza od slovesa „vedieť“. Ale aj tak to bude obraz zlomyseľnej stareny s ovisnutými prsami a lonom neschopným rodiť, bytosti pomätenej z nevraživosti voči svetu, i keď iste aj mocnej. Starý muž môže byť múdry a dôstojný starec, mudrc. Ak chce človek čosi podobné povedať o žene, musí sa vykrúcať, musí robiť obchádzky, opisovať - stará, múdra žena. A potom to znie tak vznešene, že je to až podozrivé. Ale najväčšmi ma znepokojuje

slovo „synovizeň“, lebo čosi také ako „dcérovizeň“ neexistuje.
Boh má len syna.